

32003R0882

L 127/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE

23.5.2003

**NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 882/2003
ze dne 19. května 2003,
kterým se zavádí systém sledování a ověřování tuňáků**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Protože Společenství má rybolovné zájmy ve východním Pacifiku a zahájilo postup přistoupení k Meziamerické komisi pro tropické tuňáky (dále jen „IATTC“), a v souladu s povinností spolupracovat, která vyplývá z Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, se Společenství rozhodlo používat opatření přijatá IATTC již před svým přistoupením k uvedené organizaci.
- (2) Společenství podepsalo Dohodu o mezinárodním programu na ochranu delfínů ⁽³⁾ (dále jen „AIDCP“) a rozhodnutím 1999/386/EC ⁽⁴⁾ rozhodlo o jejím prozatímním používání až do jejího konečného přijetí. Společenství proto musí používat ustanovení uvedené dohody, přičemž úkoly sekretariátu zajišťuje IATTC.
- (3) V červenci roku 1999 rozhodly smluvní strany AIDCP o zavedení systému sledování a ověřování tuňáků ulovených v oblasti působnosti dohody. V souladu s tím by Společenství mělo zavést systém sledování a ověřování tuňáků, které v oblasti působnosti dohody ulovila plavidla působící v rámci AIDCP. Účelem tohoto systému je umožnit, aby mohli být odlišeni tuňáci, kteří nepředstavují pro delfíny žádné nebezpečí, od tuňáků, kteří představují pro delfíny nebezpečí, a to od okamžiku jejich odchyty do doby, kdy jsou připraveni pro maloobchodní prodej. Systém je založen na předpokladu, že tuňáci bez nebezpečí pro delfíny, jsou od okamžiku odchyty a během vykládky, skladování, převozu a zpracování příslušným způsobem označeni.

(4) Protože se uvedené rozhodnutí stalo pro strany dohody závazným, Společenství jej musí provádět.

(5) Za dohled nad vykládkou a přepravou úlovků odpovídají jednotlivé členské státy, které však mohou správním ujednáním nebo správní dohodou převést tuto odpovědnost na stát, kde se provádí vykládka.

(6) Nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽⁵⁾ se vztahuje na všechny rybolovné činnosti a všechny související činnosti vykonávané na území a v mořských vodách pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států, včetně činností rybářských plavidel Společenství působících ve vodách třetích zemí nebo na volném moři, aniž jsou dotčeny dohody o rybolovu uzavřené mezi Společenstvím a třetími zeměmi nebo mezinárodní úmluvy, jichž je Společenství smluvní stranou.

(7) Je nutné přijmout opatření nezbytná pro provádění tohoto nařízení v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁶⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Toto nařízení stanoví obecné zásady a podmínky pro používání systému sledování a ověřování tuňáků Společenstvím, který byl přijat v rámci Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů (AIDCP).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304 E, 30.10.2001, s. 212.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 27. března 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 132, 27.5.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 147, 12.6.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2846/98 (Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 5).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na rybářská plavidla plující pod vlajkou členského státu a registrovaná ve Společenství, dále jen „rybářská plavidla Společenství“, která loví tuňáky v oblasti působnosti dohody.

Toto nařízení se rovněž vztahuje na všechna plavidla Společenství plující pod vlajkou členského státu a registrovaná ve Společenství, která přepravují tuňáky uvedené v dokladu o sledování. Dále se vztahuje na tuňáka uloveného v oblasti působnosti dohody, který byl vyložen, skladován, předán nebo zpracován ve Společenství.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „tuňákem“ druh podřádu *Scombridae*, s výjimkou rodu *Scomber*;
2. „delfínem“ druh čeledi delfinovitých, které se vyskytují ve spojení s lovem tuňáka žlutoploutvého v oblasti působnosti uvedené dohody;
3. „oblastí působnosti dohody“ vody východního Pacifiku ve smyslu článku 3 AIDCP;
4. „tuňákem bez nebezpečí pro delfíny“ tuňák ulovený položením sítě, při kterém nedošlo k usmrcení nebo vážnému poranění delfínů;
5. „tuňákem s nebezpečím pro delfíny“ tuňák ulovený položením sítě, při kterém došlo k usmrcení nebo vážnému poranění delfínů. Všichni tuňáci ulovení položením sítě, při kterém byli delfíny úmyslně obeplováni plavidly, pro která nebyla stanovena hranice úmrtnosti delfínů (DML) nebo jejichž velitel není uveden na seznamu kvalifikovaných velitelů plavidel vedeném sekretariátem, se nepovažují za tuňáky bez nebezpečí pro delfíny;
6. „pozorovatelem“ osoba, kterou k plavidlu přidělila IATTC, nebo která byla k plavidlu přidělena v rámci národního pozorovacího programu smluvní strany, aby zaznamenávala rybolovné činnosti plavidla;
7. „dokladem o sledování“ doklad vystavený podle vzoru A v příloze I (tuňák bez nebezpečí pro delfíny) a vzoru B v příloze II (tuňák s nebezpečím pro delfíny) tohoto nařízení;
8. „položením sítě“ kladení a vytažení vlečné sítě za účelem lovu tuňáků;
9. „kontejnerem“ jakákoli nádoba používaná pro uchovávání tuňáků po vykládce, během chlazení nebo pro přepravu ke zpracování.

Článek 4

Povinnosti členských států

1. Členské státy jsou v souladu s tímto nařízením odpovědné za sledování a ověřování tuňáků, kteří byli chyceni, přepraveni a vyloženi ke zpracování na jejich území.
2. Povinnost uvedená v odstavci 1 se týká rovněž tuňáků, které plavidla působící v této oblasti vyložila mimo oblast působnosti dohody. V případě těchto plavidel vyžaduje systém sledování potvrzení o hmotnosti vyloženého nákladu.
3. Sekretariát AIDCP vydá pozorovatelům na palubě doklady o sledování tuňáků, ledaže by členský stát, jehož jurisdikci plavidlo podléhá, prováděl národní pozorovací program. V takovém případě členské státy poskytnou pozorovateli na palubě doklady o sledování, pokud jde o každé plavidlo plujících pod jejich vlajkou a oprávněné lovit tuňáky v oblasti působnosti dohody.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zajištění toho, aby tuňáci ulovení v oblasti působnosti dohody, kteří jsou skladováni, zpracováni nebo uváděni na trh na jejich území, byli jasně označeni jako tuňáci bez nebezpečí pro delfíny, případně jako tuňáci s nebezpečím pro delfíny, až do svého uvedení do maloobchodního prodeje. Uvedené postupy zahrnují tyto požadavky:
 - a) jakákoli změna ve vlastnictví nezpracovaných tuňáků, kteří jsou označeni číslem dokladu o sledování, se provádí v souladu s čl. 6 odst. 4, 5 a 7;
 - b) během zpracování se tuňáci bez nebezpečí pro delfíny, a tuňáci s nebezpečím pro delfíny, nezpracovávají na jedné výrobní lince současně;
 - c) zpracovatelé vedou a uchovávají dostatečně jasné záznamy, aby bylo možné na základě čísel šarže zpracovaných tuňáků zpětně vysledovat odpovídající číslo dokladu o sledování.

Článek 5

Povinnosti během rybolovných činností

1. Pozorovatel rozhodne, zda ulovení tuňáci jsou či nejsou s nebezpečím pro delfíny, a na základě tohoto rozhodnutí se tuňáci naloží do příslušně připravených a označených nádob.
2. Po ukončení tohoto nakládání a na základě souhlasu velitele nebo jeho zástupce pozorovatel zapíše do odpovídajícího dokladu o sledování druh a odhadovaná množství tuňáků podle položení sítě, která byla naložena do každé nádoby. Velitel nebo jeho zástupce a pozorovatel parafovej každý vyplněný doklad o sledování.

3. Předávání tuňáků na moři ze sítí jednoho rybářského plavidla na jiné rybářské plavidlo musí pozorovatel obou plavidel zapsat do dokladu o sledování, přičemž musí upřesnit množství, druh a označení „tuňáci s nebezpečím pro delfíny“ nebo „tuňáci s nebezpečím pro delfíny“ takto předávaných tuňáků.

4. Na konci rybářského výjezdu velitel a pozorovatel společně zkontrolují doklad o sledování, doplní případné dodatečné poznámky a podepíše jej. Rybářský výjezd končí tehdy, když plavidlo vyloží nejméně dvě třetiny svých úlovků během jediné vykládky nebo během série dílčích vykládek.

5. Komise může stanovit prováděcí pravidla k tomuto článku postupem podle čl. 10 odst. 2.

Článek 6

Vykládka, přeprava, skladování a zpracování

1. Nejpozději do 72 hodin před předpokládaným datem vykládky velitel plavidla, vlastník plavidla nebo jeho zástupce oznámí svým národním orgánům data a místa vykládky celého úlovku nebo jeho části, aby bylo možné provést ověření.

2. Pokud rybářský výjezd po vykládce plavidla končí, plavidlu se pro jeho další rybářský výjezd vystaví nový doklad o sledování a tuňáci, kteří případně zůstali na palubě, se uvedou jako první položka v novém dokladu.

3. Pokud rybářský výjezd po vykládce plavidla nekončí, plavidlo si ponechá originál dokladu o sledování a opis s původními podpisy zašle národním orgánům přístavu vykládky.

4. Pokud jsou tuňáci vyloženi z jednoho rybářského plavidla a poté naloženi na palubu přepravního plavidla za účelem jejich přepravy do místa zpracování, stát vlajky přepravního plavidla odpovídá za příslušný doklad o sledování, uchová údaje o vykládce (včetně celkové hmotnosti vykládky, pokud byla ověřena), ověří, že tuňáci bez nebezpečí pro delfíny, jsou během nakládání a přepravy drženi odděleně od tuňáků s nebezpečím pro delfíny, a předá všechny příslušné informace sekretariátu AIDCP, přičemž jeden opis zašle Komisi. Oba dva druhy tuňáků mohou být během přepravy uchovávány na jednom místě, pokud zůstanou odděleni sítěmi nebo podobným materiálem a pokud jsou tuňáci s nebezpečím pro delfíny, jasně označeni.

5. Pokud jsou tuňáci vyloženi k okamžitému zpracování, členský stát, ve kterém ke zpracování dochází, odpovídá za uložení dokumentace o vykládce a za zaznamenání ověřené hmotnosti tuňáků bez nebezpečí pro delfíny, a tuňáků s nebezpečím pro delfíny. Tento členský stát použije originál dokladu o sledování za

účelem uvedení požadovaných údajů do databáze a za účelem sledování zpracovaných tuňáků a zašle opis tohoto dokladu členskému státu vlajky plavidla, které příslušné tuňáky ulovilo.

6. Vyložení tuňáci se umístí do odlišných kontejnerů na základě jejich označení „tuňáci bez nebezpečí pro delfíny“ nebo „tuňáci s nebezpečím pro delfíny“. Každý kontejner se označí číslem dokladu o sledování, označením tuňáků a ověřenou hmotností.

7. Při každém prodeji části úlovku musí být tato část v průběhu všech fází zpracování opatřena odpovídajícím referenčním číslem. Každá překládka úlovků musí být oznámena příslušným orgánům členského státu vykládky/zpracování, přičemž je nutné uvést číslo dokladu o sledování, druhy a množství příslušných tuňáků a příjemce.

8. V případě vykládky v přístavu třetí země může členský stát v rámci zvláštní dohody svěřit dohled nad vykládkou a přepravou národním orgánům příslušného přístavu.

Pokud třetí země, která je přístavním státem, je stranou AIDCP, přechází odpovědnost za doklad o sledování na přístavní stát.

Pokud třetí země, která je přístavním státem, není smluvní stranou AIDCP, tak členský stát vlajky plavidla zůstává odpovědný za doklad o sledování, pokud zvláštní dvoustranná dohoda nestanoví jinak.

9. Komise může stanovit prováděcí pravidla k tomuto článku postupem podle čl. 10 odst. 2.

Článek 7

Přenos dat

1. Pro provádění těchto pravidel členské státy vytvoří počítačovou databázi, do které musí mít Komise elektronický přístup.

2. Do 10 dnů po přijetí dokladu o sledování členské státy pošlou sekretariátu AIDCP doklad o sledování podepsaný pozorovatelem a velitelem, přičemž jeden opis zašlou Komisi.

3. Členské státy uvědomí sekretariát AIDCP o změnách ve vlastnictví nezpracovaných tuňáků podle čl. 4 odst. 4, přičemž jeden opis zašlou Komisi.

4. Každoročně do 1. května zasílají členské státy zprávu o svém provádění systému sledování a ověřování tuňáků Komisi, která na jejím sepiše zprávu, kterou zašle sekretariátu AIDCP před každoročním výročním zasedáním.

5. Členské státy zasílají Komisi jména a adresy úředníků odpovědných za provádění systému sledování a ověřování tuňáků stanoveného tímto nařízením.

6. Komise zašle sekretariátu AIDCP jména a adresy úředníků Komise odpovědných za provádění systému sledování a ověřování tuňáků stanoveného tímto nařízením.

Článek 8

Přílohy

Pro účely uplatňování ochranných opatření AIDCP, která se stanou pro Společenství závazná, je možné změnit přílohy I a II postupem podle čl. 10 odst. 3.

Článek 9

Provádění

Opatření nezbytná k provádění čl. 5 odst. 5 a čl. 6 odst. 9 se přijímají postupem podle čl. 10 odst. 2.

Opatření, která mají být přijata podle článku 8, se přijímají postupem podle čl. 10 odst. 3.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. května 2003.

Článek 10

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ⁽¹⁾.
2. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.
3. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.
4. Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 a čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES jsou tři měsíce.
5. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 11

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Radu

předseda

A.-A. TSOCHATZOPOULOS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

